

211

ските на севастократора и куманите на Сокач, и сега бягаше назад, по равнината, откъдето бяха дошли, с два отряда ромеи, следван по петите от леката куманска конница. Грозни проклетия се сипят от устата му. Куманите вече ги настигат. Още малко и ще падне в ръцете им.

Триж проклет мига, в който бе тръгнал против бащата на съпругата си!

Ала два звука от рог, който надава севастократор Александър, са знак на Сокач, че трябва да преустанови гонитбата на тази нищожна част бегълци и да се върне назад, където по има нужда от него.

Около червената наметка на цар Иоан Асен се води отчаян бой. Шъпа алемански смелчаци, решили вече живота си, се мъчат да пленят и убият българския вожд.

Това е последното им упование. Единственото средство да понесат по-достойно поражението. Слабата искра от надежда за спасение.

Заграден от щитоносците и копиеносците си, Иоан Асен отблъсква с меч и щит съскащите гавелоти, летящите към гърдите му копия. Около него се трупат най-смелите му войскари, решили да го бранят до последна капка кръв. Ала и алеманите се впусчат от всички страни към това притегателно средище. Ромеи, решени да се предадат, добиват дързост, откъм селото се притичиват тълпи епирски конници, останали живи от страшната бран с людете на дан и Драгота.

— Дързост! За Господа Исуса! — ехти мощният глас на Асена.

В трясъка на желязото и рева на войскарите зовът му глъхне, смесва се с общия неясен грохот. Катепан Димитри върти в кръг меча си и поваля всеки, който смее да се приближи до царя. Копиеносците свеждат сулици. Щитоносците изваждат саби. Желязото глухо и зловещо кънти, пада със страшна сила по шлемове и ризници, посича конете, сулиците смъкват конниците на земята. Една гавелота пронизва корема на царския кон. С бясна бързина Димитри скача от своя кон и го дава на Асена. След това свири отчаяно с рога си. Счупва с меч едно копие,